

Secundus Phisicorum

tudo mathematica sed scientia est impossibilium aliter se habere et sic non est de contingentibus. Sed hec sunt contra articulum procedere nec valet dicere oia evenire necessario solum ex suppositione quod tunc tollere refutatur ideo enim necessario continuans actum nihil meretur de novo quia per aliquod tempus necessario continuat. Item frustra est oī cōsūlūm cōtra illam necessitatē suppōnū ergo p̄ hoc destruitur policia ita bene sicut per necessitatem absolutam antecedens patet quod nullius vñq̄ consiliū fecit ut necessarium ex suppositione ista non fieret. Forte dicas p̄ futurum contingens nō dicit cōtingēs per respectū ad cām primā ut sorte esse peccatum non ē contingēs quod deus hoc scit cū de⁹ sit quedā cā necessaria s̄z dī eē cōtingēs per respectū ad cām proximā primā siue secundā: iū sit necessariū p̄ respectū ad cām p̄mā. Contra hoc obiscitur per argumenta cōmentatoris factā cōtra auicenāt probādo q̄ non sit possibile ali quid esse necessarium respectu alicuius et cōtingentis respectu alterius quod illo dato sequit p̄ aliquid est in natura q̄ nō est nāluer necessariū neq̄ nāluer contingens. Probatur capto illo qd̄ respectu diuersorum est necessarium et contingens. Tūc sic oī quod nāluer est aliquale cuicunq̄ cōparef ipm̄ est tale ergo si illud quod p̄m̄ est signatum naturaliter est cōtingēs cuicunq̄ cōparef ipm̄ erit contingens sicut ignis qui est calidus respectu cuicunq̄ rei.

Secundo arguitur ad idē quod bñ sequitur a est contingenter futuru ergo potest non fore. Et sequit est necessariū ergo non p̄t nō fore ista aut implicat contradictionem. Forte dicas q̄ nō quod hoc est respectu diuersorum. Cōtra impossibile est q̄ a diuersis cāis duo p̄dictoria verificētur. Alias ego posse vificare vñū et rū reliquū. Itē si a potest vñ fore ponat in cē q̄ facto p̄z q̄ nō fit a deo ḡ nō erat nc̄m respectu dei. Itē tūc oia futura per respectum ad aliquā cām absolute necessario eveniret et sic sortes absolute necessario peccabat respectu dei. Item tūc mundus qui dependet a solo deo facies fuisse necessario quod cā eius proxima sc̄z deus est necessaria. Item deus scit aliqua contingenter evenire ergo respectu hī et scientie aliqua contingenter eveniunt.

Tertio arguit ad idē quod si cā mouens in hī mota necessario mouet tūc necessario mouet. Capio ergo cām q̄ inmediate est a deo illa necessario mouetur a deo ergo illa necessario mouet aliam cām et sic deueniēdo usq; ad ultimā si prima sit necessaria oēs intermedie erunt necessarie. Itē res prius est a deo ḡ a cā secunda ergo in illo priori habebit necessitatem quia erit a solo deo sed cā posterior nō potest sibi dare esse cōtingens quod iā habet conditionē repugnā tem ergo null⁹ erit effect⁹ cōtingens. Item deus p̄t̄ia contingentia producere se solo ergo res nō sunt necessarie dato q̄ cōparentur ad cām primā.

Quarto si res non necessario evenirent absolute sequeretur q̄ motus posset habere ultimum instans sui esse quia iā suppono q̄ motus petri nūc si tunc queror an petrus absolute possit post hoc non currere et si sic ponatur in esse. Tūc sic in motu petri nūc est p̄ casum et post hoc nō erit ergo habet ultimum instans sui esse. Item aliquando necessariuz erit a simū fuisse ergo ille asinus necessario erit antecedens p̄z quia post mortem istius asini verum erit dicere necesse est illum asinum fuisse et loquor de necessitate naturali.

Quinto necessitas que est ex fine est necessitas

suppositionis si ergo in rebus naturalibus solūz est necessitas ex fine vt dictum est sequeretur q̄ nulla esset necessitas absoluta in naturalibus quod tamē est falsum quia necesse est absolute compositum ex cōtrariis corrūpi. Itē hominē esse hominē est necessarium absolute et tūc hoc non est necessarium ex fine q̄ nullus est finis propter quē hō est homo. Finis enim est gratia cuius aliquid sit. Sed hominem esse hominē a nullo sit. Item in mathematicis est necessitas et tamē ibi nō est finis nullus enim est finis q̄ re triangulus habet tres angulos tc. Item secluso oī fine necesse est compositū ex contrariis corrupti igitur. Item corruptiones rerū et moī et defectū non habent causam per se ergo non habent finem et tamen necesse est aliquas res corrūpi quia habet determinatiā periodū. Similiter q̄ homo sit mortalis non est propter finē sed propter materiam. Forte dicas q̄ etiā a materia est necessitas in rebus naturalibus hoc est contra philosophum et commentatorem hic: vnde ar̄ sic quod tūc in animalib⁹ habentibus testa tota testa esset inferius propter suam gravitatem et tamen est falsum tum quia materia est causa contingente potius q̄ necessitas. **S. T.** prima parte. q. 86. arti. 3.

Sexto tūc omnia in naturalib⁹ essent necessaria et nulla essent contingēta quia in omnibus est necessitas ex suppositione finis. Item si aliqua essent contingēta vel essent contingēta quando sunt vel quando non sunt non primum patet per p̄m̄ primo perih. quod omne qd̄ est qn̄ est necesse est esse nec s̄m p̄ illam regulam artis obligatorie posita falso contingēti de presenti in instanti negādū est ipsūz esse que regula probat sic quod per hoc q̄ illud positum sustinēdū est tanq̄ verū ḡ sustinēdū est p̄ aliquo instanti p̄ q̄ est possibile nō aut est vñ possibile p̄ illo instanti p̄ quo est positum quia si esset possibile pro illo instanti p̄ posset esse verū. Et tunc vel per motum vel mutationem sed neutrō modo quia motus non est in instanti nec mutatio est in aliquo instanti ad oppositum eius quod tunc inest quia simul sunt mutatio et terminus mutationis

Septimo secundum p̄m̄. io metaphysice illud quod est primum in omni genere est nūlūra om̄ que sunt illius generis. Sed diuina potentia est pruna potentia ergo secundū eam debet aliquid iudicari possibile vel impossibile. Item quanto causa magis influit in effectum tanto idem eam magis debet iudicium sumi. Sed causa prima magis influit in effectum ḡ causa secunda ergo secundum cām p̄m̄ magis debet iudicari de effectu. Effectus ergo iudicandi sunt possibles vel impossibles secundū cās superiores. Item illuminare cecum est impossibile secundū causas inferiores. Et tamen hoc est possibile cum quād cōḡ fiat ergo non est iudicandū si aliquid impossibile sit secundum causas inferiores sed secundū causas superiores. Item mundum fore fuit possibile anteq̄ mundus esset non aut fuit possibile secundum causas inferiores ergo tc.

Octavo divisibilitas est quedam proprietas continui sibi necessario cōuenientē et nō p̄pter aliquē finē. Itē necessitas est ex illo p̄ quod aliquid potest demonstrari esse tale sed per q̄libet causam potest conclusio de monstrari ergo per q̄libet cām res potest dici necessaria. Itē res naturalis nō potest esse sine causa materia li nec sine formalī ergo habet ex his necessitatem.